

21 Ιουνίου, 1994

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ ΠΟΥΜΠΟΥΡΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 711/92)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Διατύπωση αιτητικού — Το δικαστήριο δεν κοιτάζει τον τρόπο διατύπωσης του αιτητικού αλλά την ουσία της υπόθεσης.

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Μεταθέσεις — Προσφυγή κατά απόρριψης αίτησης μετάθεσης — Μεταγενέστερη αποδοχή του αιτήματος δεν επιφέρει κατάργηση της δίκης εφόσον επήλθαν ζημιογόνες συνέπειες για τον αιτητή. 5

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Μεταθέσεις — Αριόδιο όργανο η Ε.Ε.Υ. — Άρθρο 5(1) του περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 10/69) όπως τροποποιήθηκε. 10

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Μεταθέσεις — Γίνονται προς το συμφέρον της υπηρεσίας για εξυπηρέτηση εκπαιδευτικών αναγκών — Τεκμήριο που πρέπει να ανατραπεί με αποδεικτικά στοιχεία από αυτόν που το επικαλείται. 15

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του την απόρριψη της αίτησής του, από τους καθ' ων η αίτηση, με την οποία ζητούσε να μετατεθεί από το Παραλίμνι στη Λευκωσία. Οι καθ' ων η αίτηση πρόβαλαν προδικαστικές ενστάσεις ότι η προσφυγή δεν στρεφόταν κατά συγκεκριμένης διοικητικής πράξης, ότι ο αιτητής στερείτο εννόμου συμφέροντος για την προώθησή της προσφυγής του εφόσον είχε μετατε-

θεί αργότερα, ότι η προσφυγή δεν στρεφόταν εναντίον του αρμόδιου οργάνου του Υπουργείου Παιδείας και ότι τέλος ο αιτητής θα έπρεπε να είχε θέσει τους ισχυρισμούς του ενώπιον της Ε.Ε.Υ και όχι του Δικαστηρίου.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

- 10 (1) Από το σύνολο των δικογράφων που βρίσκονται ενώπιον του Δικαστηρίου, όπως και τη δήλωση του αιτητή στην απαντητική αγόρευση του, καθίσταται σαφές ότι εκείνο που προσβάλλεται στην ουσία, είναι η άρνηση της Ε.Ε.Υ. να ανταποκριθεί στην ένσταση του αιτητή, ημερομηνίας 12/6/92, εναντίον της μη μετάθεσής του στη Λευκωσία. Η απόφαση της Ε.Ε.Υ. λήφθηκε στις 28/8/92 και επαναλήφθηκε στις 10/9/92.

15

20 Σύμφωνα με τη νομολογία, το Δικαστήριο δεν κοιτάζει τον τρόπο διατύπωσης του αιτητικού, αλλά την ουσία της υπόθεσης και αποφασίζει τη νομιμότητα ή μη της απόφασης που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής.

20

Ενόψει των πιο πάνω, η πρώτη προδικαστική ένσταση απορρίπτεται.

- 25 (2) Την ίδια τύχη θα έχει και η δεύτερη προδικαστική ένσταση. Η μεταγενέστερη μετάθεση του αιτητή στη Λευκωσία, ένα χρόνο μετά την επίδικη απόφαση, δεν επιφέρει απαραίτητα την κατάργηση της δίκες. Το αντικείμενο της προσφυγής δεν εξέλειπε εφόσον η επίδικη πράξη είχε ζημιογόνες συνέπειες για τον αιτητή, οι οποίες παρέμειναν και μετά τη λήξη της ισχύος της.

30

- 35 (3) Ούτε και η τρίτη προδικαστική ένσταση μπορεί να επιτύχει. Είναι πασιφανές από τα ίδια τα πρακτικά της, ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε από την Ε.Ε.Υ., που είναι και το αρμόδιο όργανο σύμφωνα με το Άρθρο 5(1) του περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου, (Ν. 10/69) όπως τροποποιήθηκε.

35

- 40 (4) Η προσφυγή του αιτητή όμως, πρέπει ν' αποτύχει. Οι μεταθέσεις ή μη μεταθέσεις καθηγητών, τεκμαίρεται ότι γίνονται προς το συμφέρον της υπηρεσίας, για εξυπηρέτηση εκπαιδευτικών αναγκών, εκτός αν αποδειχθεί το αντίθετο. Ο αιτητής δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει τους ισχυρισμούς του ότι η μη μετάθεση ορισμένων λειτουργών από τη Λευκωσία, ήταν αντίθετη με τους Κανονισμούς. Εξάλλου, οι λειτουργοί αυτοί,

40

των οποίων τα συμφέροντα πιθανόν να επηρεάζονται με τυχόν ακύρωση της επίδικης απόφασης, αφού για να μετατεθεί ο αιτητής στη Λευκωσία, έπρεπε άλλος Λειτουργός να μετατεθεί από τη Λευκωσία αλλού, δεν είναι μέρη στην παρούσα διαδικασία.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

10

Σάββα ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2439,

Δημοκρατία ν. Ματθαίου (1990) 3 Α.Α.Δ. 2452,

Hyatt International Corporation ν. Republic (1985) 3 C.L.R. 337,

15

Πολυδώρου ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 347,

Economides ν. Republic (1985) 3 C.L.R. 216.

20

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της άρνησης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας να μεταθέσει τον αιτητή από το Παραλίμνι στη Λευκωσία.

25

Ο αιτητής παρουσιάσθηκε αυτοπροσώπως.

P. Παπαετή, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

30

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ο αιτητής προσβάλλει τη παράλειψη μετάθεσής του στη Λευκωσία.

35

Ο αιτητής είναι καθηγητής Γερμανικών και υπηρετούσε, κατά τον ουσιώδη χρόνο, στο Παραλίμνι. Η μόνιμη κατοικία του είναι στη Λευκωσία.

40

Ο αιτητής υπέβαλε αίτηση για μετάθεση στη Λευκωσία για το σχολικό έτος 1992/93 και περιλήφθηκε στον κατάλογο αιτητών για μετάθεση, που καταρτίστηκε στις 27/5/92.

Μετά την ανακοίνωση των μεταθέσεων για το σχολικό έτος 1992/93, ο αιτητής που δεν είχε μετατεθεί, υπέβαλε μέσω του δικηγόρου του, στις 12/6/92 και 31/7/92, ένσταση κατά της μη μετάθεσής του στη Λευκωσία.

5

Η πιο πάνω ένσταση του αιτητή, εξετάστηκε από την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Ε.Ε.Υ.), κατά τη συνεδρία της ημερομηνίας 28/8/92 (Παράρτημα “Δ” στην ένσταση). Το σχετικό απόσπασμα από τα πρακτικά, έχει ως εξής:

10

“Η αίτηση του κου Χριστάκη Πουμπουρή, καθηγητή Γερμανικών για μετάθεση στη Λευκωσία δεν κατέστη δυνατό να ικανοποιηθεί, γιατί δεν υπάρχει κενή θέση στη Λευκωσία, οι δε δύο καθηγήτριες Γερμανικών που υπηρετούν στη Λευκωσία και έχουν λιγότερες μονάδες απ’ αυτόν, δε μετατίθενται εκτός έδρας για σοβαρούς προσωπικούς οικογενειακούς λόγους (Παρτζίλη Λαρίσσα: πρόσφατη χηρεία, Γεωργίου-Κατσαρού Μαργαρίτα: μητέρα δύο παιδιών νηπιακής ηλικίας). Στην περίπτωση του κ. Πουμπουρή δε συντρέχουν του Κανονισμού (11) για μετάθεση.”

20

Στις 3/9/92, ο αιτητής απέστειλε νέα επιστολή/διαμαρτυρία στην Ε.Ε.Υ., το περιεχόμενο της οποίας εξετάστηκε κατά τη συνεδρία της Ε.Ε.Υ., ημερομηνίας 10/9/92. Στα πρακτικά (Παράρτημα “Στ” στην ένσταση), αναφέρεται απλά ότι η ένσταση του αιτητή έχει ήδη εξεταστεί από την Ε.Ε.Υ. και απορριφθεί.

25

Ο αιτητής καταχώρησε την παρούσα προσφυγή στις 25/9/92.

30

Με τη γραπτή αγόρευσή του ο αιτητής υποστήριξε ότι ήταν πρώτος στον Κατάλογο των μη μεταθεσίμων (εκτός έδρας), και για το λόγο αυτό έπρεπε να υπηρετεί στην έδρα του (τη Λευκωσία). Αντί αυτού, όπως είναι ο ισχυρισμός του, έπρεπε να μετατεθούν εκτός Λευκωσίας η Λαρίσσα Παρτζίλη, Μαγδαλένα Φαντάρου και Μαργαρίτα Γεωργίου-Κατσαρού. Είναι η θέση του ότι η μη μετάθεση των πιο πάνω Καθηγητριών εκτός Λευκωσίας, προσκρούει στις πρόνοιες των Κανονισμών (Κ.Δ.Π. 212/87, Καν. 11(1) και ότι η Ε.Ε.Υ. δεν κάνει δίκαιη χρήση του Κανονισμού αυτού. Κατά τα άλλα, το μεγαλύτερο μέρος της αγόρευσης του αιτητή, αναφέρεται στη δράση και τα επιτεύγματά του ως καθηγητής Γερμανικών. Ο αιτητής παραπονέθηκε, επίσης, ότι ελλείπουν έγγραφα από τους φακέλους του που του αποκρύβηκαν από τους καθ’ων η αίτηση.

40

Η δικηγόρος των καθ’ων η αίτηση πρόβαλε την προδικαστική ένσταση ότι η προσφυγή του αιτητή είναι πρόδηλα αβάσιμη, γιατί

δεν στρέφεται εναντίον συγκεκριμένης διοικητικής πράξης. Υπέβαλε, επίσης, ότι ο αιτητής στερείται εννόμου συμφέροντος για την προώθηση της προσφυγής του, γιατί το αντικείμενο της προσφυγής έχει εκλείψει, με τη μετάθεσή του στη Λευκωσία από 1/9/93. Άλλος ισχυρισμός της δικηγόρου των καθ'ων η αίτηση, είναι ότι η προσφυγή πρέπει ν' απορριφθεί και για τον πρόσθετο λόγο ότι δεν στρέφεται εναντίον του Υπουργείου Παιδείας που εξέδωσε την επίδικη πράξη. Αναφορικά με τους ισχυρισμούς του αιτητή, είναι η θέση της δικηγόρου των καθ'ων η αίτηση ότι αυτοί έπρεπε να τεθούν ενώπιον της Ε.Ε.Υ. για να εξεταστούν και όχι ενώπιον του Δικαστηρίου και εφόσον αυτοί δεν τέθηκαν ενώπιον της Ε.Ε.Υ. δεν μπορούν να εξεταστούν από το Δικαστήριο.

Όσο για τις αρχές που διέπουν τις μεταθέσεις, η δικηγόρος των καθ'ων η αίτηση αναφέρθηκε στις υποθέσεις *Σάββα ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2439 και *Δημοκρατία ν. Ματθαίου* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2452 και υπέβαλε ότι η παρούσα προσφυγή πρέπει ν' απορριφθεί.

Στην απαντητική του αγόρευση ο αιτητής διευκρίνισε ότι εκείνο που προσβάλλεται είναι η άρνηση των καθ'ων η αίτηση ν' ανταποκριθούν θετικά στην ένστασή του, ημερομηνίας 12/6/92 και να τον μεταθέσουν στην έδρα του. Είπε επίσης, ότι η άρση της προσβαλλόμενης παράλειψης ένα χρόνο αργότερα, δεν καθιστά την προσφυγή άνευ αντικειμένου. Σύμφωνα με τον ισχυρισμό του, "Κανένας νόμος δεν επιτρέπει ενός χρόνου αυθαίρετη και δυσμενή τοποθέτηση. Πολύ δε περισσότερο όταν δεν είναι εύκολο να υπολογισθεί πόσο βλαβερά και μόνιμα μπορεί να είναι τα αποτελέσματα αυτής της παράλειψης". Ανέφερε επίσης, ότι η Ε.Ε.Υ. φέρει πλήρη την τυπική ευθύνη για την παρούσα υπόθεση, αλλά και για το ότι δεν άσκησε τον αρμόζοντα έλεγχο στο Υπουργείο Παιδείας.

Αναφορικά με την πρώτη προδικαστική ένσταση, με το αιτητικό της προσφυγής ζητείται η ακύρωση της παράλειψης μετάθεσης του αιτητή στη Λευκωσία. Από το σύνολο των δικογράφων που βρίσκονται ενώπιόν μου, όπως και τη δήλωση του αιτητή στην απαντητική αγόρευσή του, καθίσταται σαφές ότι εκείνο που προσβάλλεται στην ουσία, είναι η άρνηση της Ε.Ε.Υ. να ανταποκριθεί στην ένσταση του αιτητή, ημερομηνίας 12/6/92, εναντίον της μη μετάθεσής του στη Λευκωσία. Η απόφαση της Ε.Ε.Υ. λήφθηκε στις 28/8/92 και επαναλήφθηκε στις 10/9/92.

Σύμφωνα με τη νομολογία μας, το Δικαστήριο δεν κοιτάζει τον τρόπο διατύπωσης του αιτητικού, αλλά την ουσία της υπόθεσης και

αποφασίζει τη νομιμότητα ή μη της απόφασης που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής [*Hyatt International Corporation v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 337, 348-349, *Πολυδώρου ν. Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 347].

5

Ενόψει των πιο πάνω, η πρώτη προδικαστική ένσταση απορρίπτεται.

10 Την ίδια τύχη θα έχει και η δεύτερη προδικαστική ένσταση. Η μεταγενέστερη μετάθεση του αιτητή στη Λευκωσία, ένα χρόνο μετά την επίδικη απόφαση, δεν επιφέρει απαραίτητα την κατάργηση της δίκης. Το αντικείμενο της προσφυγής δεν εξέλειπε εφόσον η επίδικη πράξη είχε ζημιολογόνες συνέπειες για τον αιτητή, οι οποίες παρέμειναν και μετά τη λήξη της ισχύος της [*Economides v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 216, 224-225].

15

20 Ούτε και η τρίτη προδικαστική ένσταση μπορεί να επιτύχει. Είναι πασιφανές από τα ίδια τα πρακτικά της, ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε από την Ε.Ε.Υ., που είναι και το αρμόδιο όργανο σύμφωνα με το άρθρο 5(1) του περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου, αρ. 10/69, όπως τροποποιήθηκε.

25 Η προσφυγή του αιτητή όμως, πρέπει ν' αποτύχει. Οι μεταθέσεις ή μη μεταθέσεις καθηγητών, τεκμαίρεται ότι γίνονται προς το συμφέρον της υπηρεσίας, για εξυπηρέτηση εκπαιδευτικών αναγκών, εκτός αν αποδειχθεί το αντίθετο. Ο αιτητής δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει τους ισχυρισμούς του ότι η μη μετάθεση ορισμένων λειτουργών από τη Λευκωσία, ήταν αντίθετη με τους Κανονισμούς. Εξάλλου, οι λειτουργοί αυτοί, των οποίων 30 τα συμφέροντα πιθανόν να επηρεάζονται με τυχόν ακύρωση της επίδικης απόφασης, αφού για να μετατεθεί ο αιτητής στη Λευκωσία, έπρεπε άλλος Λειτουργός να μετατεθεί από τη Λευκωσία αλλού, δεν είναι μέρη στην παρούσα διαδικασία.

35 Ως αποτέλεσμα η παρούσα προσφυγή απορρίπτεται.

Δεν γίνεται διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.